

ת"פ 5147/01 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רملיה נגד הנאשם - יהודה סולומון

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 11-01-5147 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملיה נ' סולומון(אסיר)
בפני כבוד השופט הישם ابو שחאדיה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות רملיה על ידי עזה"ד
משטרת ישראל תביעות רملיה נגד יוסטראובסקי
נתליה אוסטראובסקי
נגד

ה הנאשם - יהודה סולומון (אסיר) הובא
באמצעות שב"ס

הכרעת דין

כתב אישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו ביצוע עבירה אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם היה במשמורת חוקית בכלל מעשייו. מן הראי לציין שאומנם בעובדות כתב האישום נרשם שהביקור היה ב-"כלא מעשיהו", אך במהלך המשפט התברר שהוא מדובר ב-"כלא איילון". כמו כן, הנאשם בעצמו העיד במשפט שהביקור היה ב-"כלא איילון" ברמלה (פרוט' עמ' 52 ש' 31). למען הנוחות, במקומם כלא איילון, יאמר להלן למען הקיצור: **הכלא**.

2. ביום 15.8.10 הגיעו אחותו של הנאשם, שולמית ברלורפקר (להלן: **שולמית**) יחד עם גיסה רחמים שמעון (להלן: **רחמים**), לכלא במטרה לבקר את הנאשם. במסגרת הביקור שנערך הנאשם גידף את שולמית ואמר לה שאם היא תשקר לו בנושא הירושה הוא יתן לה "כאה בפנים". בנוסף, הנאשם ררים את ידו באומרו לשולמית כי טוב שהוא בכלל, אחרת היה מראה לה מה זה וכי ברגע שי יצא הוא קודם יירוג אותה ואחרי זה יירוג את ילדיה ויתנקם בנכדיה.

סירוב הנאשם לייצוג

עמוד 1

.3 הנאשם סירב להיות מייצג על ידי סגנור מטעם הסנגורייה הציבורית ובחר לייצג את עצמו. אביא בקצרה את השתלשות הדברים כפי שעלו מהפרוטוקולים של בית המשפט:

כבוד סגנית הנשיאה השופטת נירה דסקין מינתה סנגוריית מטעם הסנגורייה הציבורית **לייצג את הנאשם**.

הנאשם הודיע שהוא מבקש לשכור שירותו של עורך דין פרטי מטעמו ושאינו מעוניין בשירותה של הסנגורייה הציבורית.

עורך הדין אורן שפקמן שמונה מטעם הסנגורייה הציבורית, מודיע בבית המשפט כי הגיע לבקר את הנאשם במקום כליאתו אך הנאשם סירב לצאת אליו ובמעמד הדין הודיע לו שאינו מעוניין לייצג את עצמו ושאינו מעוניין בשירותה של הסנגורייה הציבורית. בנסיבות אלה, כבוד סגנית הנשיאה, השופטת נירה דסקין הורתה על שחרור הסנגורייה הציבורית מייצוגו של הנאשם.

בדין שהתקיים בפני, בישיבת תזכורת בטרם קביעת מועדים להוכחות, הנאשם חזר על עמדתו שאיננו מעוניין לייצג של סגנור מטעם הסנגורייה הציבורית והביע אי אמון בשירותה וצין כי "כל חמיש מאות עורכי דין שעובדים בסנגורייה הציבורית הם אותה סחורה. אין לי אמון בהם בכלל". בנסיבות אלה, הוריתי למאשימה לצלם את מלא חומר החקירה על מנת שיימסר לידי הנאשם בדין של אחריו.

חומר החקירה נמסר לידי הנאשם במעמד הדין.

נשמעה עדותם של שני עדי התביעה המרכזיים, שולמית ורחלמים. בסוף הדיון בית המשפט הציע לנאים מינוי של סגנור ציבורי שייצגו וכן מונה סנגטור עברו.

התיעץ עורך דיןائي בר עוז מטעם הסנגורייה הציבורית וביקש דחיה על מנת שייהי סיפק בידו לבקר את הנאשם במקום כליאתו.

עורך דיןائي בר עוז מודיע בית המשפט כי ביקר את הנאשם במקום כליאתו והנאשם הבהיר לו חד משמעות כי אינו מעוניין לייצג. הנאשם פנה לבית המשפט וחזר על עמדתו שאינו מעוניין לייצג מטעם הסנגורייה הציבורית מאחר

ולטענתו הם פועלים לרעתו. בנסיבות אלה, שחררתי את עורך דין איתי בר עוז ואת הסגנoria הציבורית מהמשריך יציגו של הנאשם וקבעתי כי הנאשם ימשיך לייצג את עצמו על פי בקשתו.

.4. הلقה פסוקה היא בעת שנאים מסרב להיות מזוהה על ידי סגנור מטעם הסגנoria הציבורית ולא משטרך פעולה עם הסגנורים שמתמנים עבورو וגם לא ממנה סגנור פרטיה מטעם, כפי שהיא במקרה שבפני, או בית המשפט רשאי לנוהל את המשפט ללא יציגו, תוך הקפדה על זכויותיו הדיניות של הנאשם (ע"פ 740/12 **מדינת ישראל נ' ברסקי** [פורסם בנובו] (21.7.14) פסקאות 21 - 24 לפסק דין של כבוד השופט מלצר; ע"פ 8347/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (19.2.14) פסקה 3 להחלטתה של כבוד הרשות ליאת בנマル). בית המשפט דאג להקפיד על זכויותיו הדיניות של הנאשם באופן הבא:

- א. הנאשם קיבל לידי את מלאו חומר החקירה;
- ב. בית המשפט הציע לנאים מספר פעמים מינוי של סגנור ציבורי והנאשם סירב;
- ג. בית המשפט דאג שימסרו העתקים של כל הפרוטוקולים של בית המשפט מיד בכל תום דין ובמשך שלבים שונים של המשפט (ראו למשל פרוטוקול מיום 13.9.12, 9.10.12, 6.3.13, 9.4.14, 18.11.13, 18.1.15).
- ד. סיכון המאשימה נשמעו במועד מסוים וסיכון ההגנה נשמעו מספר שבועות לאחר מכן על מנת לאפשר לנאים להתכוון כיואת לסיכון מסוימו (ראו פרוט' מיום 27.1.15 ומיום 18.2.15).
- ה. הנאשם ביקש לזמן עדים שונים ובית המשפט נעתר באופן חלקו לבקשתו אלה תוך הפעלת שיקול דעת לעניין הרלוונטיות של העדים שהנאשם ביקש לזמן. על נושא זה עמדו בהרחבה בפרק נפרד בהמשך.

ראיות המאשימה

5. מטעם המאשימה התייצבו שני עדים, שולמית ורחלם וכן השוטר יצחק רוזן (להלן: **יצחק**) שגבא את אמרתו של הנאשם (ת/1).
6. **שולמית** העידה שהיא אחواتו הגדולה של הנאשם ומתוך תחושת מחויבות משפחתית כלפי היא הגעה

לבקרו במועד האירוע. לטעنته בעלה נפטר ורחמים שהינו נשוי לאחותה מזל ז"ל, ליווה אותה לביקור זה וזאת לאור בעיות ראייה מהן היא סובלת. כמו כן, הבחירה שלאור בעיותה הרפואיות וגללה (בתקופה 62 שנים) וכן מצוקתה הכלכלית, מיעטה לבקר את הנאשם. במועד האירוע הנאשם הביע כעסו לגבי אופן חלוקת הירושה של הוריהם וכן על כך שאינו מקבל ביקורים והפקדה של כספים בחשבון הקנטינה שלו. בהמשך, הנאשם החל לקלל אותה תוך שימוש במילים גסות כגון "זונה", הרים את ידו במטרה להרכזה איים שיפגע בה ובילדה עם שחזרו ממאסרו (פרוט' עמ' 14 - 15).מן הרاوي לציין שהיא צורך לרענן את זיכרונה לגבי הדברים המדוייקים שאوتם אמר לה הנאשם והוא אישרה את הדברים שהזכיר לה מתוך הודעתה במשטרת (פרוט' עמ' 15 ש' 23 - 32, עמ' 17 ש' 9, עמ' 18 ש' 1-9). בשלב מסוים במהלך חקירתה נגדית ע"י הנאשם, היה פרצה בבכי בשל האשמותיו השונים כלפיה (פרוט' עמ' 19 ש' 21 - 20).

.7. מן הרاوي לציין שהאירוע נשוא כתוב האישום הוא אירוע ממוקד בזמן ובמקום מעניינו עבירה בודדת של איומים בגין הדברים שהשמע הנאשם, לטענת שולמית ורחמים, באוזני שולמית. לציין כי בדיון בית המשפט תיעד את שעת התחלה החקירה נגדית, **בשעה 10:11** (פרוט' עמ' 16 ש' 2). בהמשך, הובחר לנאשם שעלו למקץ את שאלותיו וכי החקירה נגדית تست峒 בשעה 10:45 (פרוט' עמ' 19 ש' 27 - 33). בסופו של דבר, שולמית עזבה את אולם בית המשפט מיזמתה לאחר שהנאשם קרא לה "אישה מפגרת" (פרוט' עמ' 25 ש' 5). בנסיבות אלה, ניתנה ההחלטה הבאה (פרוט' עמ' 25 ש' 11 - 17):

"החקירה נגדית הגיעו לסיומה, השעה **כעת 10:59**. הנאשם קיבל את הזמן שנחוץ לו לצורך חקירה נגדית. כמו כן, הנאשם פנה לעדתה בצוואר מעילבה והעדת יצאה מהאולם על דעת עצמה. מכל מקום, יש לראות את השלב אליו הגיעו החקירה נגדית כמיizio מלא של החקירה נגדית".

.8. **רחמים** העיד שבמועד הביקור שאליו הגיע הנאשם טענות שונות כלפיו וכלי שולמית. כמו כן, ציין שאשתו מזל ז"ל, נפטרה חמישה חודשים קודם לביקור של הנאשם. לטענותו, הנאשם קרא לשולמית "זונה" והרים את ידו בכיוון שלא במטרה להרכזה ואיים שיפגע ברחמים ובילדיו (פרוט' עמ' 26 ש' 22 - עמ' 27 ש' 8). כמו כן, בהמשך נتابקש ריענון זכרונו מתוך ההודעה שמסר והבהיר שהנימה הבוטה שבה פנה אליה הנאשם באה לאחר טרוניה שהשמעו הנאשם לגבי אופן חלוקת הירושה של הוריו. רחמים טען שהנאשם השמע דברי איום מפורטים שיירוג את שולמית, את ילדיה ואת נכדיה (פרוט' עמ' 27 ש' 13 - 25).

.9. **יצחק** העיד שעבד במהלך חודש ספטמבר 2010 כחוקר בתחנת המשטרה ברמלה ונשלח לכלא בו שהה הנאשם לצורך גביית עדותו. כמו כן, ציין כי הנאשם הוזהר כדי והוא לעל זכותו להיוועץ בעו"ד ונחקкар. לטענותו, הנאשם סירב למסור גרסה כלשהי לגבי החשדות כנגדו בדבר ביצוע עבירות איומים כלפי שולמית ורק אמר שהוא יודע כל מה שיש לו לומר הוא יגיד בבית המשפט (פרוט' עמ' 6 - 11).מן

הראוי לציין שהנאשם חקר את יצחק בחקירה נגדית ובשלב מסוים גם העלויבו וקרא לו "כלב ממושמע" (פרוט' עמ' 11 ש' 27 - 31). ניתנה החלטה המורה לנאשם לנצור את לשונו ולשמור על כבודו של העד ולהתנסח בצורה רואיה בבית המשפט (פרוט' עמ' 12 ש' 6). בהמשך הנאשם שאל מספר שאלות בודדות בחקירה נגדית ולאחר מכן הודיע שהסתירמו שאלותיו.

בקשת הנאשם להזמנת עדים

10. הנאשם ביקש מבית המשפט לזמן עדים שונים שלטענתו יש בעודותם בכך לזרות או על השתלשלות הדברים באותו היום של הביקור על ידי שולמית ורחלמים. לטענותו, לא אים כלל ועיקר על שולמית או על רחלמים. בית המשפט הפעיל שיקול דעת בהזמנת העדים לפי הפירוט שלහן:

א. מצלמות שב"ס וסוהר בשם ג'קי - הנאשם ביקש לקבל את התיעוד מצלמות האבטחה בכלל שמתיחס למקום שמיועד לביקורי משפחות לאסירים ובו נערך המפגש בין שולמית ורחלמים. בנוסף, הנאשם טען סוהר בשם "ג'קי" היה נוכח באירוע וביכולתו להעיד על שאריע המפגש. בעקבות זאת, ניתנה החלטה המורה למפקד הכלא להודיע לבית המשפט אם קי"ם תיעוד חזותי של חדר הביקורים בין אסירים למשפחותיהם לתאריך 15.8.10 ואשר מתעד את המפגש שנערך בין הנאשם לבין שולמית ורחלמים. בנוסף ניתנה הוראה למפקד הכלא להבהיר, על פי בדיקה שיעורן, האם היו סוחרים כלשהם נוכחים בעת המפגש, לרבות סוהר בשם ג'קי (פרוט' עמ' 43, סעיף 3 להחלטה). נתקבלה תשובה בכתב מפקד הכלא ביום 29.3.13 ואשר לפיה:

"תשובי הינה: בחדרי הביקורים אכן יש מצלמות שמתעדות אירועים, אך ההחלטה נשמרת למשך שבוע בלבד ולא ניתן לשחרר האירוע מיום 15.8.10 כפי שכבודו מבקש. לגבי הסוהר ג'קי, לא קי"ם סוהר בשם זהה בבב"ס איילון".

ובהר שבח החלטי מיום 1.5.13, הוריתי על העברת תשובה מפקד הכלא לשירות לשב"ס ולידי הנאשם. יתר על כן, לאור טענתו של הנאשם שלא קיבל את התשובה, במעמד הדיון שהתקיים בפני ביום 18.11.13, חומרים אלה נמסרו לשירות לידיו.

ב. תדפיס חשבון הקנטינה - הנאשם ביקש לקבל את תדפיס חשבון הקנטינה ולכון בהחלטתי מיום 25.4.13 הוריתי לשב"ס להמציא תדפיס חשבון הקנטינה של הנאשם וזאת בגין התקופה שבין 1.8.07 ועד 10.5.8. מפקד הכלא נutter לצו והעביר לביון המשפט את החומר הנדרש, ואשר גם הוא נמסר לידי הנאשם (ראו החלטי מיום 1.5.13 וכן פרוט' בית המשפט מיום 18.11.13). המטרה של תדפיס חשבון הקנטינה הייתה כדי שהנאשם יראה לבית המשפט שלא היו הפקודות לחשבון הקנטינה שלו מטעם קרוביו וזאת כחיזוק לטענתו שלא הייתה סיבה

שולמית ורחמים הגיעו אליו לביקור, כי מילא לא היה קשור ביניהם.

ג. קצין המודיעין של הכלא - הנאשם בקש לזמן את קצין המודיעין של הכלא. התכליות של הבקשה של הנאשם להזמנתו של קצין המודיעין עד מטעם ההגנה היא על מנת להביא בפני בית המשפט את התיעוד החזותי שנשמר במלמות האבטחה של הכלא לגבי המפגש. בנסיבות אלה, קבועתי שנית לעשות שימוש בסמכותו של בית המשפט לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 על ידי מתן צו בעניין, כפי שאכן געשה, ואין צורך בהזמנת קצין המודיעין בעצמו. במקרים אלה, הבקשה להזמנת קצין המודיעין של הכלא, עד מטעם ההגנה, נדחתה (ראו החלטה בפרוט' מיום 25.4.13, עמ' 42).

ד. הזמןת השוטרת מרום נווה - השוטרת מרום נווה (להלן: **מרום**) גבתה את הودעתה של שולמית ולcn הוגש בבקשת שיזמן לעדות. ואכן היא הזמנה ואף הוצאו כנגדה צוו הבאה עקב העדר הティיבות. בסופה של יום מרום התייצה לדינום ונקירה בחקירה נגדית על ידי הנאשם (ראו פרוט' מיום 21.1.15, עמ' 65 ואילך).

ה. עורך דין שלמה מאיר - הנאשם בקש שייזמן עד מטעם ההגנה עורך דין שלמה מאיר שטיפל לטענותו בהליך הירושה של עזנון הורי המנוחים של הנאשם. משנתברר שמדובר בעורך דין שלא היה נוכח באירוע נשוא כתוב האישום וכל מטרת הבאתו לבית המשפט היא כדי להצביע על מהות הסכסוך בין הנאשם לבין אחיו ואחותו בסוגיית הירושה, בבקשתו של הנאשם לזמןונו של עורך דין שלמה מאיר עד מטעם ההגנה, נדחתה מחלוקת העדר רלוונטיות (ראו החלטת בפרוטוקול מיום 18.11.13, עמ' 48).

ו. הזמןת השוטר אייל אליאב - הנאשם בקש להזמין את השוטר אייל אליאב, קצין החקירות של תחנת רملת אשר הורה על העברת התקיק לצורכי הגשת כתוב אישום כנגד הנאשם. בהחלטת מיום 25.4.13 (פרוט' עמ' 42), קבועתי שמאחר והוא עד לאירוע נשוא כתוב האישום ורק הפעיל את סמכותו לקצין החקירות להעברת התקיק לתביעות, וזה החליטה על הגשת כתוב האישום, הבקשה של הנאשם להזמנתו של השוטר אייל אליאב עד במשפט נדחתה מחלוקת חוסר רלוונטיות.

גורסת הנאשם

11. הנאשם העיד במשפט וטען שלא השמיע דברי איום מכל מין וסוג מלבד שולמית ורחמים. לטענותו, בפועל היה נתק ממושך בין שולמית יתר בני המשפחה ולcn לא הייתה כל סיבה שתגיע אליו לביקור. הנאשם הופתע מביקור זה ובשלב מסוים סירב לשוחח עם שולמית ורחמים וסובב להם את גבו על מנת להביע את העדר רצונו לתקשותיהם וכדי שיבינו מעצם שאיןנו מעוניין בכל מגע עימם. כמו

דין והכרעה

כן, טען שהتلונה שהוגשה על ידי שולמית ורחלמים היא עליית שווה (פרוט' עמ' 52-59).

12. במקורה שבפני, הנני מעדיף את גרסתם של שולמית ורחלמים לגבי השתלשלות האירוע נשוא כתוב האישום על פני גרסתו של הנאשם. להלן נימוקי:

א. גרסתה של שולמית ורסתו של רחלמים נתמכות זו בזו. לא מצאת סתרות בין שתי הגרסאות. מהפוך הוא, שתי הגרסאות توאמות אחת את השניה וכל אחת מהן יש בה כדי לחזק את רעوتה.

ב. גם אם קיים סכוסר פנים משפחתי בין הנאשם לבין אחיו ואחיותיו, בין לעניין הירושה ובין מכל סיבה אחרת, לא התרשמתי שה��לית של הביקור היא העלבתו של הנאשם או פגעה ברגשותיו. מקובלות עלי טענותה של שולמית שהביקור נערך מתוך תחושת מחויבות לאור הקרבה המשפחתית ביניהם, וזאת גם אם היה נתק ממושך ביניהם והנ帀ט היה מלא רגשות כעס כלפי. במילים אחרות, לא התרשמתי ששולמית ורחלמים, בעת שנערך הביקור, דרשו ברעתו של הנאשם, כדי שייזכו לתגובה המתרישה והמאימית מטעמו, כמתואר בעובדות כתוב האישום.

ג. חיזוק לגרסהם של שולמית ורחלמים, ניתן למצוא בעובדה שהנאשם בחר לשמר על זכות השתקה בעת שנחקר בכלל על ידי יצחק. בחקירה, הנאשם, באופן עקבי ענה על כל השאלות הפרטניות שנשאל אודות המפגש שהוא בין שולמית ורחלמים במילויים: "הכל אני יגיד בבית משפט". הלכה פסוקה היא כי שתיקתו של נאשם בחקירתו במשפטה, עשויה לשמש כראייה המחזקת את ראיות התביעה נגדו. בסיסה של הלכה זו נועז בהבנה כי בחרתו של נחקר לשток במהלך חקירה אינה מתישבת עם חפותו, שכן אדם שהוא חף מפשע ירצה למסור את גרסתו על מנת להפיג את ענן החשדות הפליליים העומד מעל ראשו. לפיכך, לצד הזכות המקנית לכל נאשם למלא את פי מים במהלך החקירה, נקבע בפסקה, כי ניתן להסיק משתיקתו של הנאשם כי יש לו מה להסתיר, ובHUDER טעמים סבירים ואמינים באשר להחלטה לשמר על זכות השתקה, תהווה שתיקתו של נאשם, משום ראייה המחזקת את הראיות הפוזיטיביות הקיימות נגדו ובכלל זה מדובר גם בחיזוק לראיות הנסיבתיות הפועלות לחובתו (ע"פ 8823/12 **שבタאי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (1.7.14) פסקאות 29 ו-30 לפסק דין של כבוד השופט שהם; ע"פ 13/4872 **נחמני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (26.10.14) פסקה 24 לפסק דין של כבוד השופט זילברטל).

13. הנאשם טען למחדלי חקירה בתיק שיש בהם בכך להוביל, לשיטתו, למסקנה שהחקירה התנהלה בצורה לא הוגנת תוך פגעה בזכויות הדינויים נחקר, ولكن יש לו זכותו בדיון. הנאשם טען שמחdzlim אלה באים לידי ביטוי באופן הבא:

א. העדר קבלת הדיסק מצלמות האבטחה של הכלא על מנת להיווכח להשתלשלות אירועי אותו הימים שבו נערך המפגש בין לבין שולמית ורחמים: אכן מדובר בטענה שלא ניתן להקל בה ראש ואני פולש שהה מקום לעשות זאת, וזאת לא כל שכן לאור העובדה שתיעוד זה נשמר לפרק זמן קצר. עם זאת, לא התרשם שיש באই קבלת העתק הדיסק של מצלמות האבטחה של הכלא על ידי היחידה החקורת, בכך להוביל לבטולות גרסאותיהם של שולמית ורחמים. כאמור, לא התרשםו שניהם רצוי ברעתו של הנאשם או שהמציאו סיפור בדים נادر כל אחזיה במציאות בעת שפנו למשטרה והتلוננו כנגדו בעת שאיים לפגוע בהם, בילדיהם ובנכדיהם. ההתרשותם שליהם היא שהמניע שלהם להגשת התלונה הוא מתוך חשש אמיתי שהנאשם ימש את איומיו. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור בחירתו של הנאשם לשומר על זכות השתייה בחקירה ולהימנע מסירת גרסה כלשהי בחקירה.

ב. הנאשם הרחיב בעת חקירותם של יצחק ומרים לגבי אופן ניהול החקירה ועל כך שלא קיבלו מידע משלים על מנת להיווכח לנתק שהה בין לבין שולמית ורחמים, עobar למפגש נושא התלונה שהגשו כנגדו. לטענתו הנאשם הדבר ממחיש את טענותו שאין שום סיבה שולמית ורחמים יבקרו אותו, הינו מדובר מבחןתו במבקרים בלבד רצויים. כפי שציינתי לעיל, גם אם היה סכוסר קודם בין הנאשם לבין שולמית ורחמים, לא התרשםו שביוצע חקירה מעמיקה לגבי שורשי הסכוסר היה בו בכך להוביל למסקנה הפוכה מזו של אליה הגעתו, לפיה הנאשם אכן איים על שולמית. הסיבות לסכוסר, בסופה של יום, הן פריפראליות וחיצונית לאירוע נושא כתוב האישום. יתר על כן, הנאשם בעצמו טען שהרגיש פגוע מכך שהלומת לא הביאה לו כרטיסי טלכרט וסיגריות לביקור, לא הפקידה לחשבן הקנטינה שלו כספים ולא ביקרה אותו מספיק במקום כליאתו. למדך שעלה אף הנתק בין הנאשם לשולמית עדין היו לו ציפיות ממנה כאחות לדאוג לו לביקורים ולצדד ושתוות ידה לעזרתו באופן כללי.

.14

סעיף 192 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"המאים על אדם בכל דרך שהוא, בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניתו, דינו - מאסר שלוש שנים".

(ההדגשה לא במקור)

.15. כדי לקבוע אם תוכנו של ביתוי עולה כדי איום, כמפורט בסעיף הנ"ל, המבחן הוא מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר במסגרתו בית משפט נדרש לבחון אם יש בדברים כדי להטיל אימה בלבו של אדם רגיל מהיישוב בנסיבות של האדם שנגדו הופנה האיום (ע"פ 5498/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבנו] (6.4.11) פסקה כד' לפסק דין של כבוד השופט רובינשטיין). בוחנת תוכנו של הביטוי אינה מתבצעת בחול ריק כי אם על רקע מערכת נסיבתי קונקרטי, שבגדרו ייתן בית משפט דעתו, בין היתר,

לאופן מסירת הביתי, לאופן שהוא נקלט ולמסר שהיא גלום בו. היסוד העובדתי בעבירות האיומים מתבטא בעצם האיום, בכל דרך שהוא, לפחות שלא כדי באיזה מהאינטראסים החברתיים שהעבירה נועדה להגן עליהם - שלוחות נפשו, בUCHONO וחוירות פועלתו של הפרט - ומהחיב את בית משפט לבצע איזון ביניהם לבין חופש הביתי (ראו רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל פ"ד ס(4) 96, 109-110 (2006)) (להלן: **פסק דין לם**).

16. המונח "הKENETAH" פורש כהרגשה מתוגרה ברמה המקבילה להפחדה. לשם קיום היסוד הנפשי די בהוכחת מודעות ברמת הסתברות גבוהה, עד כדי קרבה לוודאות, כי הביתי המאיים עלול להפחיד או להקנית את קולט האיום (פסק דין **לם**, עמ' 128; ע"פ 3140/11 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (30.4.12), פסקה 12 לפסק דין של כבוד השופט פוגלמן).

17. במקרה שבפני, דבריו של הנאשם שכוכונתו לפגוע בשולמית, בילדיה ובנכדיה, הם בגדר דברי הפחדה והKENETAH לפני שולמית. הנני קובע כי מתקיים היסוד העובדתי והנפשי לעבירות האיומים. על פי המבחן האובייקטיבי לא יכולה להיות מחלוקת שמדובר בדברי הפחדה כאשר הנאשם מתכוון להפחיד את שולמית וזאת לאור כעסו כלפי שאר בני משפחתו. יזכור שהנ禀ם בעצמו ביטה בעדותו בבית המשפט את רגשות הкусם שלו כלפי שולמית ורחלמים בהקשרים שונים כגון: המחלוקת על הירושה של הוריו; העדר ביקורים סדריים מטעם בני המשפחה בהיותו אסיר; העדר הכנסת קנטינות; אי הבאה עבורה של כרטיס טלכרט או סיירות במהלך הביקור; העדר פניה לרשותות שב"ס להוציאתו להלויה של אחותנו מזל ז"ל; עדכנו לגבי פטירתה של מזל ז"ל באיחור של חמישה חודשים.

18. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשים את הנאשם בביטול עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 ממרץ 2015, במעמד הצדדים